

nes, der kunde være god Grund for Lovgivningsmagten til at lade de forskellige Nævns Optræden undersøge og derefter drage en Sammenligning mellem, hvorledes man fortolker Loven det ene og det andet Sted. Man vil da efter min Mening komme til det Resultat, at der er Nævn her i Byen, som det er umuligt at forhandle en praktisk Sag med, medens der er andre, der er særdeles fornuftige, og som skaber rimelige Kaar baade for Lejere og Ejere. Hvis man fra Statens Side fik undersøgt dette Forhold, vilde det være en overmaade formaalstjenlig Gerning.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Forhandlingen om dette Lovforslag skulde gerne tilendebringes i dette Møde. Jeg anmoder der for de følgende 5 Talere om at fatte sig saa kort som muligt.

Gerhard Nielsen: Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Eigil Jørgensen) fremsatte nogle spydige Bemærkninger om Frikadellerne i Pensionaterne. Det giver mig Anledning til at fremkomme med nogle Oplysninger om det Arbejde, der har bevirket, at dette Forslag er fremkommet i den Skikkelse, hvori det her foreligger fra Ministeriets Side.

Da Rigsdagen i Efteraaret 1919 behandlede Huslejeloven, blev ogsaa Spørgsmaalet om Forholdene i Pensionaterne draget ind under Diskussionen. Men man blev enig om, at dette Spørgsmaal maatte tages under særlig Overvejelse. Indenrigsministeren nedsatte da under 12. Marts 1920 et Udvalg, bestaaende af et Medlem af hvert af Rigsdagens 4 store Partier, Repræsentanter for Hotelforpagtere og Pensionatsværtinder, en Repræsentant for Studenterforeningen og et Medlem, som repræsenterede de kvindelige Logi- og Pensionatsøgende. Dette Udvalg var klar over, at det var en vanskelig Opgave, det havde faaet, og at det derfor var nødvendigt at begrænse det, man kunde tænke sig at foreslaa. Der var nogen Tid i Forvejen i Pressen fremkommet forskellige Klager over, at Pensionatsværter, navnlig i København, i høj Grad misbrugte deres Stilling overfor dem, der søger Pensionaterne. Der kommer jo aarlig en ret betydelig Strøm af navnlig unge Mennesker fra Provinsen, baade Købstæderne og Landet, her til Hovedstaden dels for at studere, dels for at søge Beskæftigelse, og en hel Mængde af disse Mennesker, vel de fleste, er henvist til at tage Ophold paa Pensionaterne.

For nu at blive klar over, hvorvidt

der laa noget til Grund for disse Klager, besluttede Udvalget at udsende en Anmodning om at indsende Klager; og den 25. Marts 1920 blev der gennem Ritzaus Bureau udsendt en saadan Anmodning. Der indkom forskellige Klager, mest fra Hovedstaden, men ogsaa enkelte fra Provinsbyerne, og af disse Klager fremgik det klart, at det var meget paakrævet, at der blev gjort noget for at hindre, at Misbrugene fortsattes og mulig tog til. At der har fundet Misbrug Sted, er ingen af Udvalgets Medlemmer i Tvivl om. Blandt andet modtog vi en Klage her fra København, hvoraf fremgaar, at den paagældende for sig og et 6-aarigt Barn havde betalt 325 Kr. maanedlig paa et Pensionat. Det paagældende Værelse skildres som et mindre Gaardværelse, daarligt møbleret, med Passage gennem en skummel, smal Gang. Efter Pensionatets Kostpris skulde der betales 100 Kr. maanedlig for Kosten til den paagældende Kvinde, og hun regnede 75 Kr. for sit Barn — det var sikkert en rigelig Beregning for Barnet — samt 20 Kr. for Lys og Varme. Det bliver en Sum af 195 Kr., hvorefter der bliver 130 Kr. tilbage som Leje for Værelset. Lad være, at Klagerinden mulig har regnet vel lidt for Kosten — det var imidlertid efter Opgivelse af Prisen — alligevel bliver der et stort Beløb tilbage til Leje af Værelset. Pensionatsværtinden vilde efter denne Beregning faa 130 Kr. pr. Maaned alene for Værelset, det vil sige i 560 Kr. aarlig. Det er selvfølgelig Misbrug i høj Grad. Udvalget blev da enig om at foreslaa, at der i Huslejeloven indførtes Bestemmelser, hvorefter der kunde skrives ind mod saadanne Misbrug — noget, som for øvrigt forlængst er indført i den norske Huslejelov; i Christiania har man allerede i nogen Tid haft et særligt Nævn til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal.

Jeg glæder mig over, at Indenrigsministeren, saa vidt jeg kan se uden Ændringer, har foreslaaet i Lovforslagets § 2 de Bestemmelser, som blev Resultatet af Udvalgets Arbejde, og jeg vil gerne til Oplysning for ærede Medlemmer meddele, at Udvalgets Indstilling var ganske enstemmig, altsaa at ogsaa Repræsentanterne for Pensionater og Hotelforpagtere og de 4 Medlemmer, der repræsenterede Rigsdagens 4 store Partier, deltog i den. Hvorvidt denne Bestemmelse i § 2 vil faa nogen praktisk Betydning ud over det hele Land, er vel nok tvivlsomt, men een Ting anser jeg for absolut givet: at den vil kunne faa ikke ringe Betydning her i København. Pensionatsforholdene er nemlig ikke forbedrede, siden Udvalget begyndte